

Men det forekom mig, at det ærede Medlem her misforstod hele denne Sag. Som oplyst af den højtærede Minister skulle disse Penge ikke anvendes til Indkøb af Billeder, men til at administrere den Bevilling, der i Fjor blev givet hertil, paa 15,000 Kr. Jeg har i øvrigt Lyst til at sige, at jeg tror, adskillige noget misforstaa denne Sag, idet man mener, at det særlig skulde være til Forskønnelse af Ventosalene, at man ophænger disse Billeder, men Formaalet dermed er i Virkeligheden mere en Udstilling. Det er for at bidrage til, at Befolkningen kommer til at lære disse Reproduktioner af god Kunst noget nærmere at kende. Kunstnerne have i de Billeder, der ere ophængte, skildret vort Land, dets Natur, dets Folkeliv og dets Historie. Ved at ophænge og udstille dem vil man sikkert øge Befolkningens Sans for god Kunst, og det vil atter give sig Udslag i Valget af de Billeder, der ophænges hjemme. Efter hvad der er blevet mig meddelt, er der ophængt 250 Billeder, og 55 af vore bedste Kunstnere ere repræsenterede. Sagen har for øvrigt vakt Opmærksomhed i Udlandet. Det er mig bekendt, at amerikanske Blade have omtalt denne Sag og prist den Ide, Danskerne her have realiseret. Man har sagt om det, at det vilde bidrage til at styrke Nationalfølelsen i Danmark. Jeg ved ogsaa, at der er sket Henvendelse fra den svenske Statsbaneadministration til den danske for at faa Oplysning netop om dette Forhold.

Der er imidlertid en Ting ved denne Sags Gennemførelse, der i høj Grad har ærgret mig. Det er Aktieselskabet „Jernbanereklamen“s Ophængning af Reklame-tavler i Ventosalene. Det er et Tilfælde, synes jeg, der ser ud som en Tanke. Lovgivningsmagten vedtog i Fjor en Bevilling paa 15,000 Kr. til Anskaffelse og Ophængning af disse Billeder, men førend Billederne kom, har „Jernbanereklamen“ optaget de bedste Pladser dels ved allerede ophængte Reklame-tavler, dels ved Beslaglæggelse af Pladser til senere Ophængning af Tavler. Hvorfor skulle vi egentlig plagres med alle disse Reklamer? Og skulle vi endelig blive ved at have dem, kunne de dog saa ikke henvises til en mere beskeden Plads, saa Billederne kunne faa den bedste Plads? For at nævne et Eksempel havde den Komite, som har anbragt Billeder paa den private Bane Horsens—Odder, ogsaa anbragt et Billede i Ventesalen paa Horsens Station, men dette Billede har „Jernbanereklamen“ endogsaa

faaet Lov til at flytte hen paa en daarligere Plads og hænge sine Reklamer op i Stedet. Jeg vil gerne henstille til den ærede Minister at bidrage sit til, at man ikke gaar den Tanke at ophænge Billeder i Ventosalene i Vejen derved, at Reklame-tavlerne optage de bedste Pladser.

Dernæst vil jeg ganske kort berøre Spørgsmaalet om en forbedret Toggang mellem Horsens og Skanderborg. Beboerne dels ved Hovedgaard og senere de i Tvingstrup og Omegn, med Tilslutning af forskellige andre, f. Eks. Sogneraad og Handelsorganisationer, have indsendt Andragende til Generaldirektionen om en forbedret Toggang. Forholdet er det, at hvis man f. Eks. vil rejse til København om Natten og tage med et af de Tog, som gaa fra Horsens ved Midnatstid, saa skal man rejse fra Hovedgaard Kl. 7,18 om Eftermiddagen og altsaa opholde sig ca. 5 Timer i Horsens for at komme videre. Vil man Nord paa til Jyllands Hovedstad Aarhus, saa er Forbindelsen ogsaa slet, saa maa man med et Bumletog, der først kommer til Aarhus Kl. 11 Formiddag, og vil man hjem samme Dag, skal man allerede fra Aarhus 4,51 og naturligvis atter med et Bumletog. De 5 Mil mellem Hovedgaard og Aarhus tager det 4½ Time at køre frem og tilbage, og det er de eneste Tog fra den Egn, 5 Mil fra Aarhus, som der er Forbindelse med, naar man skal tilbage samme Dag. Jeg tror ikke, man vil kunne paavise et eneste Sted i Landet, hvor Forbindelsen med en større By er saa daarlig som netop her.

Det, Befolkningen helst vilde, var, at et af de Persontog, der Morgen og Aften løbe forbi, stoppede ved Mellemstationerne, men dette har Generaldirektionen paa det bestemteste modsat sig. Det næstbedste vilde da være, at Tog 960 B, der gaar fra Aarhus 8,20 Aften, og som nu stopper ved Skanderborg, løb videre til Horsens og saa returnerede næste Dags Morgen. Dette skete for en Aarrække siden, for en 5—6 Aar tilbage, og da var Forholdet altsaa langt bedre end nu. Men saa blev Toget inddraget; man har anført som Grund, at det havde for lidt Tilslutning. Nu føler jeg mig imidlertid ganske overbevist om, at hvis man paany lod Toget fortsætte til Horsens, skulde det nok vise sig, at det vilde faa adskillig større Tilslutning end den Gang. Forholdet er det, at Stationsbyerne og hele Egnen mellem Skanderborg og Horsens have været i en rask Udvikling i de forløbne Aar. Jeg vil derfor meget opfordre Ministeren til at tage dette